

Цей документ слугує інструментом документації та укладачі не несуть жодної відповідальності за його зміст

► V ДИРЕКТИВА 1999/92/ЄС ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ

від 16 грудня 1999 року

про мінімальні вимоги до поліпшення безпеки та захисту здоров'я працівників, котрі піддаються потенційній небезпеці у вибухонебезпечних середовищах (п'ятнадцята окрема Директива відповідно до параграфа 1 статті 16 Директиви 89/391/ЄЕС)

(ОВ № L 23. 28.01.2000. С. 57)

Із змінами, внесеними:

		Офіційний вісник	
	№	сторінка	дата
► <u>M1</u> Директива Європейського Парламенту і Ради 2007/30/ЄС від 20 червня 2007 року	L 165	21	27.06.2007

Виправлення:

► C1 Виправлення, ОВ L 194, 07.06.2000, с. 36 (1999/92)

ДИРЕКТИВА 1999/92/ЄС ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ**від 16 грудня 1999 року**

**про мінімальні вимоги до поліпшення безпеки та захисту здоров'я працівників,
котрі піддаються потенційній небезпеці у вибухонебезпечних середовищах
(п'ятнадцята окрема Директива відповідно до параграфу 1 статті 16 Директиви
89/391/ЄЕС)**

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ПАРЛАМЕНТ І РАДА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ,

Беручи до уваги Договір про заснування Європейського Співтовариства і, зокрема його статтю 137,

Беручи до уваги пропозицію Комісії ⁽¹⁾, подану на розгляд після консультацій з Дорадчим комітетом з безпеки, гігієни праці та охорони здоров'я на роботі, а також Комісією з безпеки праці та охорони здоров'я у гірничій та інших галузях добувної промисловості,

Беручи до уваги висновки Економічно-соціального комітету ⁽²⁾,

Після консультації із Комітетом регіонів,

Діючи відповідно до процедури, викладеної у статті 251 Договору, дотримуючись спільного тексту, затвердженого Дорадчим комітетом 21 жовтня 1999 року ⁽³⁾,

Оскільки

- (1) стаття 137 Договору передбачає, що Рада може в своїх директивах визначати мінімальні вимоги щодо заохочення поліпшення, зокрема у робочому середовищі, з метою гарантувати вищий рівень охорони здоров'я та безпеки працівників;
- (2) згідно із зазначеною статтею, ці Директиви не повинні спричиняти запровадження будь-яких адміністративних, фінансових і юридичних обмежень у спосіб, що може перешкоджати створенню та розвитку малих і середніх підприємств;
- (3) покращення безпеки праці, гігієни та захисту здоров'я – це мета, яка не може бути підпорядкована суто економічним міркуванням;
- (4) відповідність мінімальним вимогам щодо вдосконалення безпеки праці та охорони здоров'я працівників, які піддаються потенційній небезпеці у вибухонебезпечних середовищах, є необхідною умовою гарантування їхньої безпеки та захисту здоров'я;
- (5) ця Директива є окремою Директивою відповідно до параграфу 1 статті 16 Директиви Ради 89/391/ЄЕС від 12 червня 1989 року про запровадження заходів, покликаних заохочувати до покращення безпеки та здоров'я працівників на

¹ ОВ С 332; 9.12.1995, С. 10, та ОВ С 184; 17.6.1997, С.1.

² ОВ С 153; 28.5.1996, С. 35.

³ Висновок Європейського Парламенту від 20 червня 1996 року (ОВ С 198, 8.7.1996, С. 160), підтверджений 4 травня 1999 року (ОВ С 279, 1.10.1999, С. 45), Загальна позиція Ради від 22 грудня 1998 року (ОВ С 55, 25.2.1999, С. 45), Рішення Європейського Парламенту від 6 травня 1999 року (ОВ С 279, 01.10.99, с. 386). Рішення Європейського Парламенту від 2 грудня 1999 року та Рішення Ради від 6 грудня 1999 року.

▼В

роботі⁽⁴⁾, у цьому зв'язку положення цієї Директиви, зокрема ті, що стосуються інформування працівників, консультування та участі працівників, їхнього професійного навчання, є повністю застосовними до випадків, коли працівники піддаються потенційній небезпеці вибухонебезпечних середовищ, і не перешкоджають застосуванню більш обмежувальних або спеціальних положень цієї Директиви;

- (6) ця Директива є практичним кроком на шляху до досягнення соціального виміру внутрішнього ринку;
- (7) Директива Європейського Парламенту і Ради 94/9/ЄС від 23 березня 1994 року про зближення законодавства держав-членів щодо устаткування та систем захисту, призначених для використання у потенційно вибухонебезпечних середовищах ⁽⁵⁾, передбачає розроблення додаткової директиви, що ґрунтується на положеннях статті 137 Договору, у якій, зокрема, йдеться про безпеку вибуху, що виникає внаслідок певної експлуатації і/або типів і методів монтажу устаткування;
- (8) захист від вибуху є особливо важливою сферою безпеки; враховуючи, що життя і здоров'я працівників піддаються небезпеці в разі вибуху, обумовленого неконтрольованим впливом полум'я і тиску, наявністю шкідливих продуктів реакції і споживання кисню у навколишньому повітрі, яким мають дихати працівники;
- (9) розроблення послідовної стратегії запобігання вибухів вимагає, щоб у робочих зонах на доповнення до організаційних заходів вживалися технічні заходи; згідно з Директивою 89/391/ЄЕС роботодавець повинен провести оцінювання ризиків для здоров'я та безпеки працівників на роботі; ця вимога має бути взята до уваги, оскільки цією Директивою встановлюється, що роботодавець повинен скласти документ або пакет документів щодо захисту від вибуху, що відповідає мінімальним вимогам, викладеним у цій Директиві, і має постійно оновлюватися; документ щодо захисту від вибуху включає ідентифікацію небезпек, оцінювання ризиків і визначення конкретних заходів, яких слід вжити для захисту здоров'я та безпеки працівників у разі наявності ризиків впливу вибухонебезпечних середовищ, відповідно до статті 9 Директиви 89/391/ЄЕС; документ щодо захисту від вибуху може бути частиною оцінки ризиків для здоров'я та безпеки працівників на роботі згідно з вимогами статті 9 Директиви 89/391/ЄЕС;
- (10) у інших правових актах Співтовариства також може вимагатися проведення оцінювання ступеня небезпеки вибуху; тому, щоб запобігти зайвому дублюванню, роботодавцю відповідно до національної практики, має бути надана можливість поєднувати документи, частини документів та інші подібні матеріали, розроблені згідно з вимогами інших правових актів Співтовариства, для формування єдиного "звіту про безпеку";
- (11) запобігання утворенню вибухонебезпечного середовища також включає застосування принципу заміщення;
- (12) якщо в одній робочій зоні працюють працівники кількох підприємств, то знадобиться координація їхніх дій;
- (13) профілактичні заходи, за необхідності, повинні бути доповнені додатковими заходами, що застосовуються у разі займання; максимальна безпека може бути

⁴ ОВ L 183; 29.6.1989, С. 1.

⁵ ОВ L 100, 19.4.1994, с. 1.

▼В

досягнута комбінуванням запобіжних та інших додаткових заходів з обмеження небезпечної для здоров'я та життя працівників дії вибуху.

- (14) Директива Ради 92/58/ЄЕС від 24 червня 1992 року про мінімальні вимоги до забезпечення знаками безпеки та/або охорони здоров'я на роботі (дев'ята окрема Директива у значенні параграфу 1 статті 16 Директиви 89/391/ЄЕС ⁽⁶⁾) повністю застосовна, зокрема до місць, розташованих у безпосередній близькості від небезпечних місць, де паління, різання, зварювання та інша діяльність, внаслідок якої виникають вогонь або іскри, можуть взаємодіяти з небезпечною зоною;
- (15) у Директиві 94/9/ЄС устаткування та системи захисту розподілені на групи і категорії; ця Директива передбачає проведення роботодавцем класифікації місць вірогідного виникнення вибухонебезпечного середовища за зонами та визначення, які групи та категорії устаткування та захисних систем слід використовувати в кожній зоні,

УХВАЛИЛИ ЦЮ ДИРЕКТИВУ:

РОЗДІЛ І

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1

Предмет і сфера застосування

1. Ця Директива, що є 15-ю окремою Директивою згідно з параграфом 1 статті 16 Директиви 89/391/ЄЕС, визначає мінімальні вимоги до безпеки та захисту здоров'я працівників, котрі піддаються потенційній небезпеці впливу вибухонебезпечних середовищ, перелік яких наведений у статті 2.

2. Ця Директива не застосовується до:

(а) зон, безпосередньо використовуваних для лікування пацієнтів;

(b) експлуатації пристроїв, що працюють на газоподібному паливі, про які йдеться в Директиві 90/396/ЄЕС ⁽⁷⁾;

(c) виготовлення, обробки, використання, зберігання і транспортування вибухових або хімічно нестійких речовин;

(d) видобувних корисних копалин, про які йдеться у Директивах 92/91/ЄЕС ⁽⁸⁾ та 92/104/ЄЕС ⁽⁹⁾.

(e) використання наземних, водних і повітряних транспортних засобів, про які йдеться у відповідних положеннях міжнародних угод (таких як ADNR, ADR, ICAO, IMO, RID) та Директивах Співтовариства, пов'язаних із цими угодами.

⁶ ОВ № L 245; 26.08.92, с. 23.

⁷ ОВ L 196, 26.07.1990, с. 15, Директива зі змінами, внесеними Директивою 93/68/ЄЕС (ОВ L 220, 30.08.1993, с. 1).

⁸ ОВ L 348, 28.11.1992, с. 9.

⁹ ОВ L 404; 31.12.1992, с. 10.

▼В

Транспортні засоби, призначені для використання у потенційно вибухонебезпечних середовищах, не виключаються із сфери дії Директиви.

3. Положення Директиви 89/391/ЄЕС і відповідних окремих Директив без шкоди для більш обмежувальних і/або конкретних положень цієї Директиви повністю застосовуються до сфери дії, згаданої у параграфі 1.

Стаття 2

Визначення

“Вибухонебезпечне середовище” в контексті цієї Директиви означає суміш із повітрям в атмосферних умовах легкозаймистих речовин у вигляді газів, випаровувань, туману або пилу, у яких після виникнення спалаху горіння поширюється на всю незгорілу суміш.

РОЗДІЛ II

ОБОВ'ЯЗКИ РОБОТОДАВЦЯ

Стаття 3

Запобіжні заходи та захист від вибухів

З метою запобігання вибухам у значенні параграфу 2 статті 6 Директиви 89/391/ЄЕС і забезпечення захисту від них, роботодавець вживає технічних і/або організаційних заходів відповідно до характеру виконуваних робіт у порядку пріоритетності згідно з такими основними принципами:

- запобігання виникненню вибухонебезпечних середовищ, а якщо характер діяльності не дозволяє це зробити, то
- уникнення займання вибухонебезпечних середовищ і
- пом'якшення шкідливого впливу вибуху з метою забезпечення здоров'я та безпеки працівників.

За необхідності ці заходи повинні поєднуватися та/або доповнюватися заходами, спрямованими на обмеження поширення вибухів, і регулярно переглядатися, у будь-якому випадку тоді, коли відбуваються суттєві зміни.

Стаття 4

Оцінка небезпеки вибуху

1. Відповідно до обов'язків, покладених на роботодавця у параграфі 3 статті 6 та у параграфі 1 статті 9 Директиви 89/391/ЄЕС, він зобов'язаний визначити рівень небезпеки, що виникає через вибухонебезпечне середовище, принаймні з урахуванням:

- вірогідності виникнення вибухонебезпечного середовища і тривалості його існування;
- вірогідності наявності джерел спалаху, зокрема електростатичних розрядів, здатних активізуватися та спричинити спалах;
- устаткування, використовуваних речовин, технологій, і їх можливої взаємодії;

▼В

— масштабів очікуваних ефектів.

Оцінка загрози вибуху повинна бути всебічною.

2. Під час оцінювання загрози вибуху необхідно враховувати наявність місць, що з'єднані або можуть бути з'єднані через отвори з місцями, де може виникнути вибухонебезпечне середовище.

Стаття 5

Основні обов'язки

Для гарантування безпеки та захисту здоров'я працівників, а також відповідно до основних принципів оцінювання небезпеки вибуху та принципів, викладених у статті 3, роботодавець вживає необхідних заходів для того, щоб:

- забезпечити можливість безпечного ведення робіт там, де може виникнути вибухонебезпечне середовище у масштабах, здатних створити загрозу для здоров'я та безпеки працівників та інших осіб;
- забезпечити належний нагляд, що ґрунтується на оцінці небезпеки із застосуванням відповідних технічних засобів, під час присутності працівників у робочих середовищах, де може виникнути вибухонебезпечне середовище у масштабах, здатних створити загрозу для здоров'я та безпеки працівників.

Стаття 6

Обов'язок щодо координації

Якщо в одній робочій зоні перебувають працівники з кількох підприємств, кожен роботодавець несе відповідальність за всі підконтрольні йому дії.

Без шкоди для персональної відповідальності кожного роботодавця, як це визначено Директивою 89/391/ЄЕС, роботодавець, відповідальний за робочу зону, згідно з національним законодавством і/або практикою зобов'язаний координувати здійснення всіх заходів із захисту здоров'я та безпеки працівників, а також у документі щодо захисту від вибуху, про який йдеться у статті 8, вказати мету такої координації, заходи та процедури реалізації цих заходів.

Стаття 7

Місця, де може виникнути вибухонебезпечне середовище

1. Роботодавець здійснює класифікацію місць, де може виникнути вибухонебезпечне середовище, за зонами, відповідно до Додатка І.
2. Роботодавець гарантує застосування викладених у Додатку ІІ мінімальних вимог до місць, про які йдеться у параграфі 1.
3. У разі необхідності, місця, де існує небезпека виникнення вибухонебезпечних середовищ у масштабах, що створюють загрозу для здоров'я та безпеки працівників, повинні бути позначені на вході попереджувальними знаками відповідно до Додатка ІІІ.

▼В

Стаття 8

Документ щодо захисту від вибуху

На виконання обов'язків, викладених у статті 4, роботодавець повинен забезпечити складення і своєчасне оновлення документа, що далі іменується «документом щодо захисту від вибуху».

В цьому документі, зокрема, має бути продемонстровано:

- що небезпеки вибуху визначені та оцінені;
- що будуть вжиті належні заходи для досягнення цілей цієї Директиви;
- що місця класифіковані за зонами відповідно до Додатка I;
- що визначені місця, до яких застосовуватимуться мінімальні вимоги, про які йдеться в Додатку II;
- що робочі зони та робоче обладнання, включаючи пристрої попереджувальної сигналізації, підготовлені, використовуються й обслуговуються відповідно до вимог безпеки;
- що відповідно до Директиви Ради 89/655/ЄЕС ⁽¹⁰⁾ були розроблені заходи із безпечної експлуатації робочого обладнання.

Документ щодо захисту від вибуху повинен бути складений перед початком робіт і має переглядатися у разі, якщо робоча зона, робоче обладнання або організація роботи зазнають суттєвих змін, розширення або конверсії.

Роботодавець може об'єднати наявні дані оцінки ступеня небезпечності вибуху, документи або інші подібні звіти, складені відповідно до вимог інших актів Співтовариства.

Стаття 9

Спеціальні вимоги до робочого обладнання та робочих зон

1. Робоче обладнання, що експлуатується в місцях, у яких може виникнути вибухонебезпечне середовище, і перебуває в експлуатації у поточний момент, або яке вперше введено в дію на підприємстві до 30 червня 2003 року, починаючи з цієї дати повинно відповідати мінімальним вимогам, викладеним у частині А Додатка II, якщо жодна інша Директива Співтовариства не може застосовуватися або застосовується частково.
2. Робоче обладнання, призначене для використання в місцях, де може виникнути вибухонебезпечне середовище, і яке вперше впроваджене на підприємстві чи в установі після 30 червня 2003 року, повинно відповідати мінімальним вимогам, викладеним у частинах А і В Додатка II.
3. Робочі зони, що містять місця, де може виникнути вибухонебезпечне середовище, і які вперше починають використовуватися після 30 червня 2003 року, повинні відповідати мінімальним вимогам, встановленим цією Директивою.

¹⁰ ОВ L 393, 30.12.1989, с. 13. Ця Директива замінена Директивою 95/63/ЄС (ОВ L 335, 30.12.1995, с. 28).

▼В

4. Якщо в робочих зонах є місця, де може виникнути вибухонебезпечне середовище, і які почали експлуатуватись до 30 червня 2003 року, вони повинні відповідати мінімальним вимогам, встановленим цією Директивою, не пізніше ніж через три роки після цієї дати.

5. Якщо після 30 червня 2003 року будуть здійснені будь-які модифікація, розширення або реорганізація в робочих зонах, що містять місця, де може виникнути вибухонебезпечне середовище, роботодавець вживає необхідних заходів, щоб забезпечити їхню відповідність мінімальним вимогам, викладеним у цій Директиві.

РОЗДІЛ III ІНШІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 10

Внесення змін до Додатків

Внесення до Додатків змін суто технічного характеру, спричинених :

- прийняттям Директив із технічної гармонізації і стандартизації у сфері захисту від вибухів, і/або
- технічним прогресом, змінами у міжнародних правилах або технічних умовах, а також нововведеннями у сфері запобігання та захисту від вибухів,

має здійснюватися за процедурою, визначеною в статті 17 Директиви 89/391/ЄЕС.

Стаття 11

Практичне керівництво з передової практики

Комісія викладає практичні рекомендації у керівництві з передової практики, що не має обов'язкового характеру. В цьому керівництві мають розглядатися теми, зазначені у статтях 3, 4, 5, 6, 7 і 8, Додатку I та частині А Додатка II.

Попередньо Комісія має проконсультуватись з Дорадчим комітетом з безпеки, гігієни праці та охорони здоров'я на роботі відповідно до Рішення Ради 74/325/ЄЕС⁽¹¹⁾.

У контексті застосування положень цієї Директиви держави-члени ЄС, формуючи національну політику в сфері захисту здоров'я та безпеки працівників, повинні максимально враховувати положення вищезгаданого керівництва.

Стаття 12

Інформація для підприємств

Держави-члени ЄС відповідно до статті 11 повинні на запит роботодавців доводити до їхнього відома відповідну інформацію з особливим посиланням на практичне керівництво з передової практики.

¹¹ ОВ L 185, 09.07.1974, с. 15. Рішення із останніми змінами, внесеними Актом про приєднання у 1994 році.

▼B

Стаття 13

Прикінцеві положення

1. Держави-члени повинні не пізніше 30 червня 2003 року ввести в дію закони, підзаконні акти та адміністративні положення, необхідні для виконання цієї Директиви. Вони невідкладно інформують про це Комісію.

Прийняті державами-членами зазначені документи мають містити посилання на цю Директиву або супроводжуватися таким посиланням у випадку їх офіційного опублікування. Способи подання такого посилання визначаються кожною державою-членом.

2. Держави-члени повідомляють Комісії тексти положень національного законодавства, яке вони ухвалили або ухвалюють у сфері, що регулюється цією Директивою.

▼M1 _____

▼B

Стаття 14

Ця Директива набуває чинності в день її публікації у *Офіційному віснику Європейських Співтовариств*.

Стаття 15

Цю Директиву адресовано державам-членам.

**КЛАСИФІКАЦІЯ МІСЦЬ, ДЕ МОЖЛИВЕ ВИНИКНЕННЯ
ВИБУХОНЕБЕЗПЕЧНОГО СЕРЕДОВИЩА****Попередні зауваження**

Наведена нижче система класифікації має застосовуватись до місць, де було вжито запобіжних заходів, викладених у статтях 3, 4, 7 і 8.

1. Місце, де можливе виникнення вибухонебезпечного середовища

Місце, де може виникнути вибухонебезпечне середовище з такою концентрацією, яка вимагає вжиття спеціальних запобіжних заходів для захисту здоров'я та безпеки працівників, згідно з цією Директивою вважається небезпечним.

Місце, де не очікується виникнення вибухонебезпечного середовища з такою концентрацією, яка вимагає вжиття спеціальних запобіжних заходів, згідно з цією Директивою небезпечним не вважається.

Вогнебезпечні та займисті речовини вважаються матеріалами, що можуть утворювати вибухонебезпечні середовища, якщо в результаті дослідження їхніх властивостей не встановлено, що у сумішах із повітрям вони не здатні самостійно викликати вибух.

2. Класифікація небезпечних місць

Небезпечні місця класифікуються за зонами залежно від частоти і тривалості утворення в них вибухонебезпечного середовища.

Обсяг заходів, яких необхідно вжити згідно з частиною А Додатка ІІ, визначається відповідно до цієї класифікації.

Зона 0

Місце, де вибухонебезпечне середовище, що складається з суміші повітря з горючими речовинами у вигляді газу, пари або туману існує постійно, або тривалий час, або виникає часто.

Зона 1

Місце, де вибухонебезпечне середовище, що складається з суміші повітря та легкозаймистих речовин у вигляді газу, пари або туману, за нормального режиму роботи може виникати час від часу.

Зона 2

Місце, де вибухонебезпечне середовище, що складається з суміші повітря та легкозаймистих речовин у вигляді газу, пари або туману, за нормального режиму роботи, як правило, не повинно виникати, але якщо воно все ж виникає, то існує лише короткий час.

Зона 20

Місце, де вибухонебезпечне середовище у вигляді хмари горючого пилу в повітрі присутнє постійно, або протягом тривалого часу, або виникає часто.

Зона 21

Місце, де вибухонебезпечне середовище у вигляді хмари горючого пилу в повітрі, ймовірно може виникати час від часу й у разі нормального режиму роботи.

Зона 22

Місце, де відсутня ймовірність виникнення вибухонебезпечного середовища у вигляді хмари горючого пилу в повітрі у разі нормального режиму роботи, але якщо воно й виникає, то існує лише короткочасно.

Примітки:

1. Нашарування, осадки та скупчення горючого пилу слід розглядати як будь-яке інше джерело, спроможне створити вибухонебезпечне середовище.
2. “Нормальний режим роботи” – це ситуація, коли обладнання використовується в межах розрахункових параметрів.

ДОДАТОК II

А. МІНІМАЛЬНІ ВИМОГИ ДО ПОЛІПШЕННЯ БЕЗПЕКИ ТА ЗАХИСТУ ЗДОРОВ'Я ПРАЦІВНИКІВ, ЩО ПІДДАЮТЬСЯ НЕБЕЗПЕЦІ ВПЛИВУ ВИБУХОНЕБЕЗПЕЧНИХ СЕРЕДОВИЩ

Попередні зауваження

Зобов'язання, викладені в цьому Додатку, стосуються:

- місць, віднесених згідно з класифікацією Додатка I до категорії небезпечних, якщо це обумовлено характеристиками робочих зон, робочих місць, обладнання або використовуваних речовин, або діяльністю, пов'язаною з небезпекою впливу вибухонебезпечного середовища;
- обладнання, розміщеного у безпечному місці, що є необхідним або допоміжним для забезпечення безпечної експлуатації обладнання, встановленого в небезпечних місцях.

1. Організаційні заходи

1.1 Професійне навчання працівників

Роботодавець повинен забезпечити достатню та відповідну підготовку з питань захисту від вибухів для працівників, які працюють у місцях, де може виникнути вибухонебезпечне середовище.

1.2 Письмові інструкції та допуски до роботи

Там, де це вимагається документом щодо захисту від вибуху:

- робота в небезпечних місцях повинна виконуватися відповідно до письмових інструкцій роботодавця;
- система допусків до роботи повинна застосовуватись у разі виконання як небезпечних робіт, так і робіт, які в сукупності з іншими видами робіт можуть призвести до виникнення небезпечної ситуації.

Допуски до виконання робіт видає перед початком робіт особа, відповідальна за їх видачу.

2. Заходи щодо захисту від вибуху

2.1 Будь-яке витікання та/або виділення, навмисне або ні, легкозаймистих газів, пари, туману або горючого пилу, незалежно від того, чи можуть вони спричинити небезпеку вибуху чи ні, повинні бути належним чином відведені або переміщені в безпечне місце, або, якщо це не є можливим, ізольовані безпечним способом або знешкоджені будь-яким іншим придатним способом.

2.2 Якщо вибухонебезпечне середовище містить кілька видів горючих (або займистих) газів, пари, туману або пилу, захисні заходи повинні відповідати максимальній потенційній небезпеці.

2.3 Запобіжні заходи проти небезпеки займання відповідно до статті 3 повинні враховувати також можливість електростатичних розрядів, коли працівники або робоче середовище можуть створювати або переносити заряд. Працівники повинні бути забезпечені належним захисним робочим одягом, виготовленим з матеріалів, що не створюють електростатичного заряду, спроможного призвести до спалаху у вибухонебезпечному середовищі.

2.4 Цех, обладнання, системи захисту і будь-які пов'язані з ними допоміжні приєднані пристрої вводяться в експлуатацію тільки в тому випадку, коли в документі щодо

▼В

захисту від вибухів зазначено, що вони можуть бути безпечно використані в умовах вибухонебезпечного середовища. Це стосується також технологічного обладнання та допоміжних приєднаних пристроїв, які не належать до сфери дії Директиви 94/9/ЄС в якості обладнання або захисних систем, якщо їх приєднання до обладнання може призвести до виникнення небезпеки займання. Необхідно вжити належних заходів, щоб запобігти плутанині з подібними приєднаними пристроями.

2.5 Необхідно вжити всіх належних заходів для гарантування того, що робоча зона, робоче обладнання та будь-які допоміжні приєднані пристрої, до яких мають доступ працівники, спроектовані, виготовлені, змонтовані та встановлені, а також обслуговуються та експлуатуються таким чином, що небезпека вибуху зведена до мінімуму, і якщо вибух все ж станеться, він буде контрольованим або його поширення буде мінімізоване та локалізоване в межах однієї робочої зони та/або робочого обладнання. У таких робочих зонах повинні бути вжиті належні заходи для зниження до мінімуму небезпеки фізичного впливу вибуху на працівників.

2.6 Коли це є необхідним, працівники повинні одержувати оптичні та/або звукові попередження та евакуюватися до моменту, коли може відбутись вибух.

2.7 Відповідно до вимог документа щодо захисту від вибуху повинні бути забезпечені засоби евакуації, які мають перебувати у готовності з тим, щоб у випадку небезпеки працівники могли залишити небезпечне місце швидко та безпечно.

2.8 Перед першим введенням у експлуатацію робочої зони, де є місця можливого виникнення вибухонебезпечного середовища, повинна бути перевірена її повна вибухобезпечність.

Повинні підтримуватись усі умови, необхідні для забезпечення захисту від вибуху.

Перевірку вибухозахищеності має проводити особа, котра є компетентною в питаннях захисту від вибуху та має відповідний досвід і/або професійну підготовку.

2.9 Якщо оцінювання небезпеки покаже необхідність у цьому, то слід:

- у випадку перебоїв у постачанні енергії, здатних привести до створення додаткової небезпеки, забезпечити безперебійну роботу обладнання і систем захисту, незалежно від решти обладнання, яке у цих обставинах може бути знеструмлене.
- забезпечити можливість ручного вимикання енергії з метою зупинки обладнання та відключення систем захисту, що спрацьовують автоматично у разі відхилень від нормальних умов роботи за умови, що це не вплине негативно на безпеку. Це можуть робити тільки компетентні працівники.
- забезпечити у випадку спрацювання пристроїв автоматичної зупинки якомога швидше і безпечно розсіювання накопиченої енергії або її ізолювання з тим, щоб вона не становила небезпеки.

В. КРИТЕРІЇ ВИБОРУ ОБЛАДНАННЯ ТА СИСТЕМ ЗАХИСТУ

Якщо в документі щодо захисту від вибуху, складеному за підсумками оцінки небезпеки вибуху, не вказано інше, то обладнання та системи захисту для всіх місць, де існує небезпека виникнення вибухонебезпечного середовища, повинні вибиратись відповідно до категорій, зазначених у Директиві 94/9/ЄС..

Зокрема, у зазначених вище зонах повинно використовуватись обладнання вказаних нижче категорій за умови, що воно придатне для використання у середовищі відповідних газів, пари або туману та/або пилу:

- в зоні 0 або 20 – обладнання категорії 1;
- в зоні 1 або 21 – обладнання категорії 2;
- в зоні 2 або 22 – обладнання категорій 1, 2 або 3.

Попереджувальний знак для місць можливого виникнення вибухонебезпечних середовищ відповідно до частини 3 статті 7:

►⁽¹⁾M1

►⁽¹⁾C1

Місце, де може виникнути вибухонебезпечне середовище.

Особливості:

- трикутна форма;
- чорні літери на жовтому тлі з чорною облямівкою (жовта частина має займати не менше ніж 50% площі знака):

Держави-члени, якщо побажають, можуть додавати інші пояснювальні дані.